

DEBAT
El paper dels
mitjans en els
conflictes, a la
Universitat
d'Estiu

Cultura & oci

ENTREVISTA
AMB

Raimon
CANTAUTOR

"Hi ha certa hostilitat cap a la diferència fora de Catalunya"

EL MÚSIC VALENCIÀ TANCA AQUESTA NIT EL FESTIVAL JOAN BRUDIEU A LA SEU, EN UN CONCERT AL
CLAUSTRE DE LA CATEDRAL EN QUÈ RECORDARÀ LA SEVA LLARGA TRAJECTÒRIA, INICIADA EL 1959

JORDI SALAZAR
La Seu d'Urgell

Content Raimon i contents els responsables del festival Joan Brudieu: les entrades per al concert d'aquesta nit ja fa un parell de dies que s'han exhaurit. El claustre de la catedral s'omplirà d'un públic nostàlgic i desitjós de sentir aquells temes emblemàtics del cantautor de Xàtiva. I els més recents.

Quin repertori prepara?

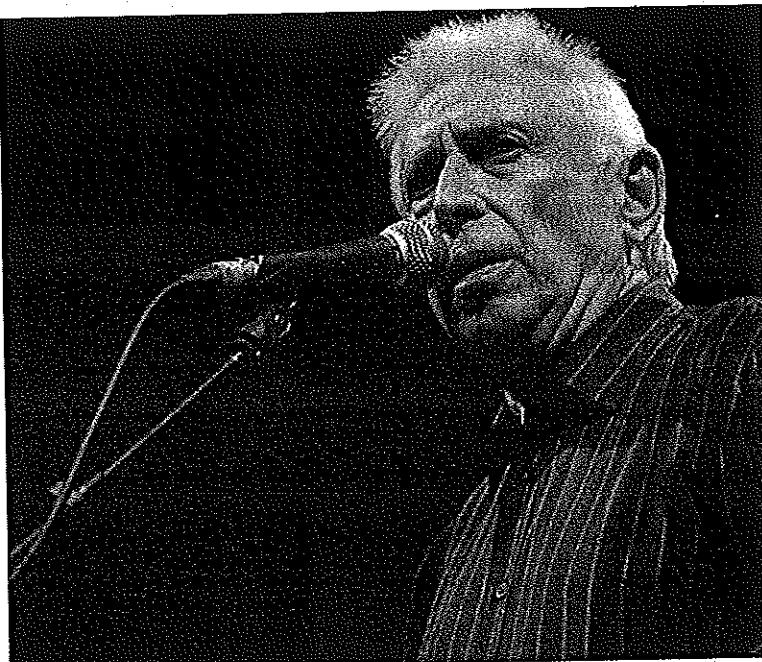
Jo tinc moltes cançons publicades, un centenar llarg. I al grup amb què em presento a la Seu en tenim unes seixanta habitualment preparades. Però en vaig introduint sempre de noves. A més, els temes m'agrada interpretar-los en llocs diferents, per veure com sonen. Així que aquesta vegada cantaré algunes coses que no havia cantat l'última vegada que vaig venir a la Seu. Hi haurà temes de sempre, dels imprescindibles, com ara *Al vent*, és clar, o *L'espill*. I d'altres que, per les raons que sigui, han passat més o menys inadvertides però crec que valen la pena. És a dir, que el públic tindrà cançons fetes des del 1959 fins al 2009, que n'he fet alguna.

I encara són vigents?

Això de les vigències ho dona el públic. Si agrada o no la cançó. I així n'hi ha que perduren i d'altres que s'obliden, independentment del que un pensi.

El seu públic està format sobretot per nostàlgics que l'han seguit al llarg de mig segle?

Això és impossible, no hi ha cap cantant ni artista al món de l'espectacle que s'aguantu sobre el mateix públic 47 o 49 anys. És impensable. Però he tingut la sort que hi hagi gent amb la qual m'he anat fent, hem crescut junts. I mentre hi hagi salut i vida, doncs anem fent. Jo apre-

El cantautor valencià Raimon, que aquesta nit actua a la Seu.

nent del públic i el públic aprenent de mi. Ha estat un intercanvi de sensibilitats, de maneres de fer. I hi ha gent que s'incorpora. Jo no he estat mai un cantant de moda. Ni ho he intentat.

Els temes que inquieten els cantautors són els mateixos al llarg del temps?

Hi ha coses que, per les raons que sigui, no varien mai. Pertanyen a la condició humana i ja en parlaven els grecs clàssics. Temes com són els sentiments o la conducta humana: l'enveja, la gelosia, la corrupció, la injustícia, la indiscriminació, l'intent de dictar als altres el que han de fer, la no acceptació de la diversitat. Després, tot depèn que la persona hagi estat capaç de formular-ho musicalment i la gent

s'ho hagi fet seu. Això és el que ho fa perdurar. Si no, és un èxit momentani del qual al poc temps no se'n recorda ningú.

Com recorda els seus inicis i els de la nova cançó?

Això de la nova cançó és una etiqueta. Jo escric *Al vent* l'any 1959, quan sóc estudiant a la universitat i no pensava de cap de les maneres que hauria de ser

cantant. No vaig cantar fora de l'àmbit universitari fins al 1961 i el disc no el vaig gravar fins al 1963. No hi havia en aquell moment ningú que en digués nova cançó, però sí hi havia alguna cosa a l'aire, una atmosfera creada per una gent jove que havia perdut la por de la guerra. I coincidí amb gent que a Europa també venia d'una posguerra. Es va crear una mena d'ambient generalitzat, no estrictament català ni valencià, on estem cantant coses semblants, sense conèixer-nos prèviament. Per a mi cantar, en aquell moment, era contribuir que la cultura catalana tingués un ampli ventall d'expressió.

És a dir, que no s'imaginava que acabaria cantant?

La cançó d'autor té poca presència avui en dia als mitjans de comunicació

No, si no arribo a fer aquell primer concert a Barcelona, o hagués coincidit amb els primers cursos de carrera en comptes de l'últim, no hagués cantat. A més, m'havien suspès les milícies universitàries, per roig, i havia de fer la mili. I va ser un període de reflexió. L'acceptació dels dos primers discos va ser enorme i va fer que m'ho plantejés. I vaig creure que podia contribuir a la creació d'una sensibilitat democràtica.

Com veu el panorama actual de la cançó d'autor?

Crec que hi ha poca presència als mitjans de comunicació, potser una miqueta en els locals, però difícilment se surt de l'àmbit de la Catalunya estricta. S'arriba poc al País Valencià i difícilment es traspassen aquestes fronteres. Hi ha una predisposició a la contra per part d'un sector de la societat catalana, de xicotets joves que comencen, i també hi ha una certa hostilitat a la diferència fora de Catalunya.

Canviat de tema. S'enfronta de manera diferent a la composició quan musica textos propis que quan versiona poemes catalans?

Home i tant. El meu text el puc anar modificant quan trobo dificultats per combinar l'aspecte musical amb el poètic i trobar el punt mig. I el llenguatge dels clàssics no és el que parlem ara. Puc eliminar una estrofa o repetir-la, o fer una tornada. I jo he d'entendre el poema i servir-lo musicalment.

Bon dia

26/VIII/2009

LA SEU D'URGELL

Raimon tanca la 34a edició del festival Joan Brudieu

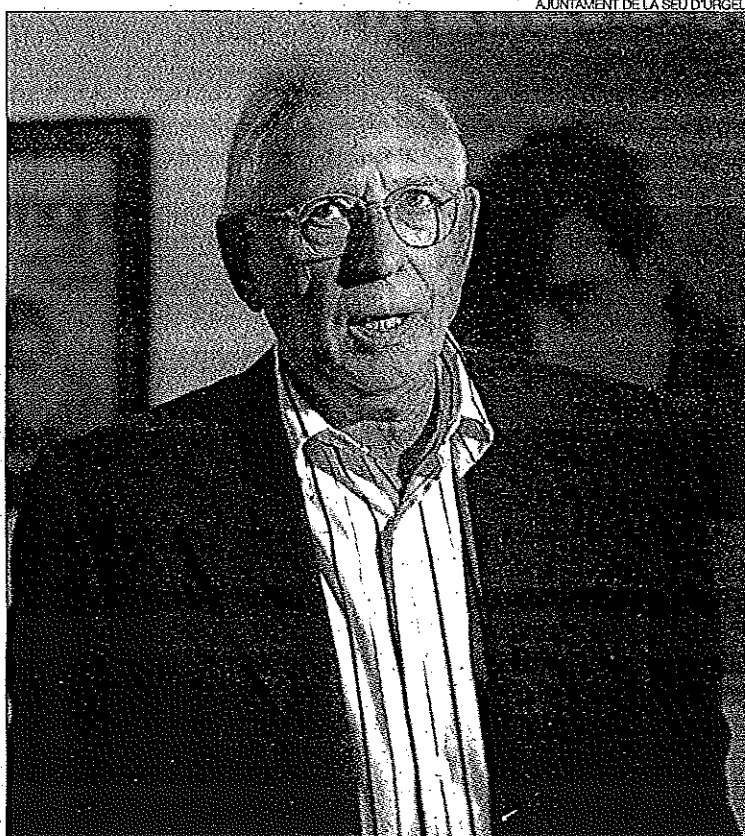
El cantautor valencià oferirà un recital antològic amb les millors peces

REDACCIÓ
LA SEU D'URGELL

El cantant de Xàtiva Raimon tancarà aquest dimecres la 34a edició del Festival Internacional de Música Joan Brudieu de La Seu d'Urgell, amb un recital antològic al Claustre de la Catedral de Santa Maria d'Urgell, que s'iniciarà a dos quarts d'onze de la nit. Aquest concert, les entrades del qual es van ja esgotar el dilluns, serà el tancament de luxe del certamen musical d'aquest estiu.

En aquest recital antològic, Raimon estarà acompanyat per Miquel Blasco i Joan Urpinell, els dos a la guitarra; per Pau Domènec, al clarinet i al clarinet baix; i per Fernando Serena, al contrabaix. El cantautor valencià, que ha actuat també aquest estiu al Festival Jardins de Cap Roig de Calella de Palafrugell, oferirà al públic urgellenc les seves cançons d'amor, lluita i les seves versions de poetes catalans.

De la seva banda, el director artístic del Festival Brudieu, Josep Maria Sauret, va recordar que "és tradició incloure al Festival un concert que faci de contrapunt de la música clàssica, i en aquesta edició serà l'actuació de Raimon, refent actual

El cantautor valencià Raimon.

de la cançó catalana i de gran projecció social".

Sauret va remarcar que aquest concert "té un valor important per la programació del festival, ja que juntament amb els altres artistes programats, fan una edició on es conjuga la projecció i la gran tradició del Brudieu amb

la qualitat i la diversitat de la proposta tant orquestral com de música de cambra, així com el suport als joves músics".

En aquesta edició, el Brudieu ha portat la música als carrers i places de la capital alturgellenca amb la intenció d'incrementar-ne la difusió entre el públic. ■

EL PAÍS 26/VIII/2009

LA VANGUARDIA 26/VIII/2009

Música

Raimon. El cantautor de Xàtiva clausurarà hoy la 34ª edición del Festival Internacional de Música Joan Brudieu. Claustro de la catedral. **La Seu d'Urgell.** (Alt Urgell). A las 22.30.

LA SEU D'URGELL (Alt Urgell)

Raimon. Concierto de este cantante, que repasará su trayectoria sobre el escenario.

Claustro de la catedral (22.30 h).

Raimon i els seus 50 anys al vent obren el cicle d'actuacions

El cantautor valencià, icona de la Nova Cançó catalana, actua aquesta nit, a dos quarts d'onze, al claustre de la catedral

EL PERIÒDIC
Àrea Monogràfica

Què dir de Raimon que ja no s'hagi dit. El fenomen Raimon ha generat escrits de tota mena en els vora cinquanta anys de carrera artística i sens dubte, la originalitat i la singularitat d'aquest artista s'hi relaten a bastament.

Sigui com sigui, Raimon obre el cicle d'actuacions estel·lars del programa de Festa Major de la Seu d'Urgell, avui a dos quarts d'onze de la nit, al claustre de la catedral. El cantautor valencià hi presenta el seu últim recital *50 anys al vent*, en el qual els in-

condicionals coneixedors podran gaudir una vegada més de la veu i de les composicions de l'artista.

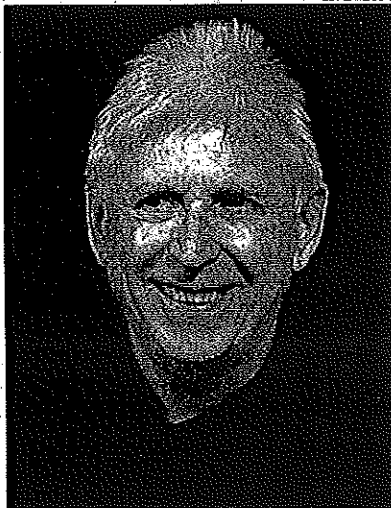
És que Raimon ha fet de la cançó un vehicle expressiu de poesia. De la pròpia, amb les seves cançons d'amor i de combat, de replaigament líric i d'ironia càustica; i la dels altres, amb la musicació de poemes de la literatura clàssica i contemporània catalana. Al llibre *Les paraules del meu cant* (1993), recull tots els poemes musicats fins aleshores.

Perquè, a més de compondre poemes propis, Raimon ha musicat poemes d'altres poetes, aconseguint difondre la poesia de Salvador Espriu i d'Ausiàs March. També ha posat música a poemes de Pere Quart, i dels clàssics Jordi de Sant Jordi, Joan Timoneda, Joan Roís de Corella i Anselm Turmeda, entre d'altres. La seva trajectòria ha estat llargament guardonada, i ha rebut, entre molts d'altres, el Gran

Prix Francis Carco, de l'Académie Française du Disque (París, 1967), el premi Ciutat de Barcelona (1982), el premi Nacional de la Música de la Generalitat de Catalunya (1994), el Palmarès des Palmars, de la Nouvelle Académie du Disque (París, 1994), i la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (1997).

L'any 2000 és nomenat soci d'honor de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana en reconeixement al seu talent d'escriptor i per la seva tasca de difusió arreu del món dels poemes clàssics catalans. Finalment, el març del 2007, rep el Premi d'Honor de l'Acadèmia de Música Espanyola.

EL PERIÒDIC

El cantautor valencià Raimon.

EL GÈNI POÈTIC D'UN GRAN ARTISTA

EN MUSICAR ALTRES POEMES, HA APROPAT AL GRAN PÚBLIC ELS CLÀSSICS CATALANS

EL PERIÒDIC
D'ANDORRA (ESPECIAL
FESTA MAJOR)
26/VIII/2009

FESTIVAL INTERNACIONAL JOAN BRUDIEU

Raimon omple de música la Seu

La música del cantautor Raimon omplirà el claustre de la Catedral de la Seu d'Urgell a partir de dos quarts d'onze de la nit.

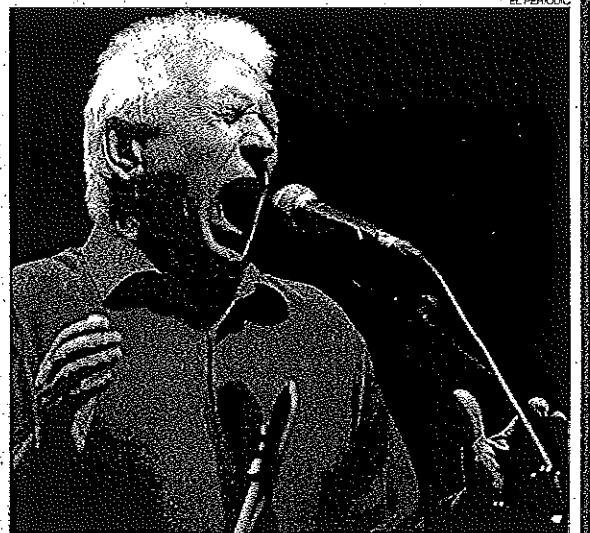
Trenta anys després de la seva última actuació a la població, el cantautor tornarà a oferir un concert que tancarà el 27è Festival Internacional de Música Joan Brudieu.

Aquest acte s'ha celebrat els dimecres i ha vist passar pels seus escenaris les formacions Kai Gleustenn i Catherine Ordroneau, i el Cor Infantil Amics de la Unió durant el juliol i el Trio Concordiae,

la Filharmònia de Cambra de Barcelona i el Galanta durant el mes d'agost.

El popular vef de Xàtiva oferirà un recital antològic en el 50è aniversari de la famosa cançó *Al vent*. El claustre de la catedral es convertirà en l'escenari d'aquesta actuació que aportarà el contrapunt a la música clàssica del Brudieu i en posarà el punt final fins l'any vinent.

► El cantautor valencià Raimon actuarà a dos quarts d'onze de la nit al claustre de la catedral de la Seu d'Urgell. Telèfon: +34 973 350 010.

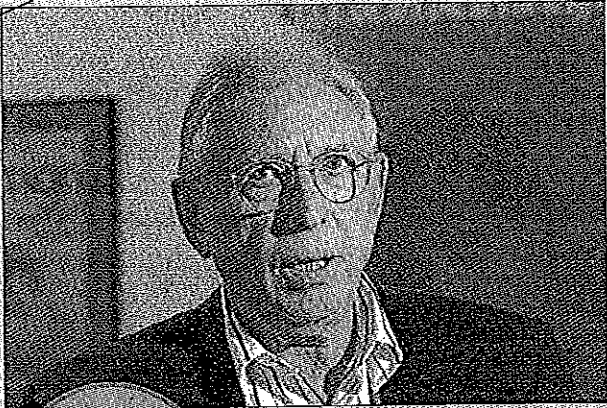

► El cantautor Raimon, en una de les seves actuacions.

26/VIII/2009
EL PERIÒDIC D'ANDORRA

SEGRE (AGENDA)

26/VIII/2009

22.30
LA SEU D'URGELL
CLAUSTRE DE LA
CATEDRAL
PREU: 20€ I 18€

Raimon clausura el Festival Joan Brudieu

El cantautor de Xàtiva clausurarà la 34 edició del Festival Joan Brudieu de la Seu d'Urgell, amb un recital en què repassarà tota la seua trajectòria, però sobretot, commemorarà els 50 anys de la seua cançó més emblemàtica, la mítica peça *Al vent*.

La carpa 'TVE Catalunya en ruta' se instala estos días en la Seu d'Urgell

La instalación estará en Lleida de los días 2 al 4 del mes de setiembre

'L'Informatiu' divulgará los actos programados por la televisión pública

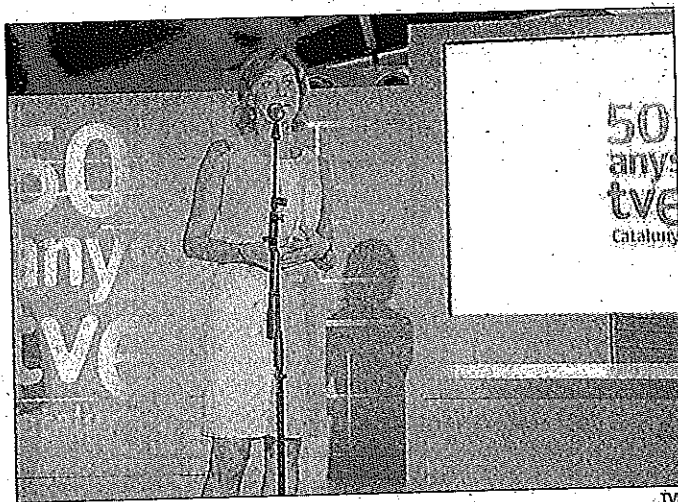
■ LA SEU D'URGELL

A.R.

La carpa itinerante *TVE Catalunya en ruta*, con la que se conmemora el 50 aniversario, llegará mañana a la Seu d'Urgell donde quedará instalada en la plaza de les Monges hasta el próximo sábado. Esta misma instalación se podrá visitar en Lleida del 2 al 4 de setiembre.

TVE Catalunya en ruta, según la directora de TVE Catalunya, Montse Abbad, da nombre a una carpa itinerante que durante todo el verano está recorriendo 12 localidades catalanas -del 6 al 8 de agosto estuvo en el Pont de Suert-, estableciéndose tres días en cada una y coincidiendo con sus fiestas.

Cada mañana, en la carpa se hace un cásting de reporteros para todas aquellas personas que quieran explicar alguna anécdota o dar la noticia de la comarca. El ganador de esta prueba contará con un mini programa de dos minutos que se emite por TVE Catalunya, con el que se conver-

La directora de TVE Catalunya, Montse Abbad

tirá en reportero por un día. Además, *L'Informatiu* dará puntual información del acontecimiento para dar a conocer los actos programados.

La programación diaria de la carpa incluye un vídeo sobre el municipio o la comarca realizado con imágenes de archivo de TVE. Asimismo, personajes relacionados con la comarca visitan la instalación para hablar de sus recuerdos y vivencias cada día a las 20.00 horas. Mañana jueves,

visitará la carpa el *conseller* de Governació i Administracions Públiques, Jordi Ausàs, y el viernes será el turno para el actor Carles Canut.

Por las tardes, los más pequeños podrán disfrutar de la compañía de los *Lunnís*: Luchito y Lupita, el jueves, viernes y sábado, de las cuatro a las seis de la tarde. Por las noches, la carpa se convertirá en un espacio de fiesta. Este sábado actuarán el Trío Forrobodó, de Brasil.

ME6107

26/VIII/2009

L'Oficina Jove de l'Alt Urgell obre un concurs de vídeos curts de la festa de la Seu

M. S. | LA SEU D'URGELL

■ L'Oficina Jove de l'Alt Urgell ha organitzat com a activitat paral·lela a la Festa Major de la Seu d'Urgell un concurs de videoclips curts en els quals els participants hi hauran de mostrar algun acte del programa. L'objectiu del concurs és, segons han explicat des de l'Oficina Jove, descobrir les diverses òptiques des de les quals es viu la festa.

El període de participació s'iniciarà aquest divendres i es clourà el dia dos. La durada màxima del vídeo ha de ser d'un minut, raó per la qual el concurs ha estat batejat com 60'FM. Es podran fer

Amb el certamen l'Oficina comarcal vol descobrir totes les òptiques des de les quals es viu la festa major

amb mòbil o càmera però no podran superar les 10 megues i no hauran de tenir cap tall d'edició ni cap element de postproducció. Els vídeos es penjaran al web municipal. El guanyador rebrà 150 euros i una estada de cap de setmana en un alberg de la Generalitat, premi que també obtindrà el segon.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

26/07/2009

Albert Batalla

Alcalde de la Seu d'Urgell

La Unió de Botiguers de la Seu d'Urgell, de l'Associació d'Hostaleria de l'Alt Urgell i de l'Associació de Veïns del carrer Major valoren positivament les obres de reforma de l'eix comercial del centre històric.

De la RBE o com Chacón s'inventa un ministeri

MIREIA PELLIGER MARTÍ
Regidora de Joventut a la Seu
i consellera comarcal de Joventut

EL 2 DE GENER DE 2008 entrava en vigor un nou ajut impulsat pel Govern de Rodríguez Zapatero, la Renda Bàsica d'Emancipació (RBE). És un ajut que adjudica el ministeri d'Habitatge, l'objectiu del qual és promoure i facilitar l'emancipació dels joves a través d'un ajut econòmic. Les condicions ens agraden: disposar d'una font regular d'ingressos que no superin els 22.000 € bruts anuals, un contracte d'arrendament, un mínim de 6 mesos de vida laboral o bé de durada prevista, i nacionalitat d'algun dels estats membres de la Unió Europea, o bé residència legal i permanent a Espanya. Fins aquí tot correcte, hi estem d'acord, que diria aquell!

Després d'una bona campanya

de difusió, i mesos sentint-ne a parlar, però sense cap mica d'informació, resulta que el dia 30 de desembre (diumenge) rebem, a l'Oficina de la Borsa Jove d'Habitatge, un correu electrònic molt extens i més espès que el brou de Nadal que prenem uns dies abans, amb les indicacions que s'havien de seguir per tal de tramitar els ajuts. Resultat? El dia 2 de gener una allau de gent venia a preguntar per l'ajut i nosaltres no podem oferir la resposta que voldríem, no disposem de suficient informació. No volem fer errades en una cosa en què es juguen tants diners i en depèn l'emancipació de tant jove. Fent un esforç tècnic impressionant ens posem al dia, i durant tot el mes de gener acceptem i registrem sol·licituds, tot i que ens és impossible tramitar-les: el departament de Medi Ambient i Habitatge no ens ha facilitat encara l'aplicatiu a través del qual poder tramitar els ajuts. No fou fins a finals de febrer que vam tenir-hi accés; portàvem, per tant, dos mesos de retard en la tramitació. Però aquí no s'acaba tot, resulta que a través d'aquest aplicatiu tan

sols podem tramitar aquells ajuts que feien el pagament a través de transferència bancària, no així els que ho feien per càrrec a compte, com és el cas de la majoria de contractes de lloguer, sobretot si estan gestionats a través de gestories.

Estem així durant quatre mesos, ja som a l'abril! Quatre mesos i enmig unes eleccions, eleccions amb la pertinent campanya i on a tort i a dret es propugna la gran tasca que el ministeri d'Habitatge realitza en bé i pro de l'emancipació dels joves.

Des d'aquelles dates i durant tot el primer any de funcionament, cada dues o tres setmanes hem anat rebent correus electrònics actualitzant informació, canvis en la documentació que s'ha d'aportar, modificació dels processos de gestió, la qual cosa provocava en les tècniques pertinents neguit i inseguretats perquè no sabien la data de caducitat de la informació donada, ja que constantment es tornava a modificar.

Pel que fa als sol·licitants, suposadament un cop registrada la sol·licitud tan sols han d'esperar resposta a través de correu pos-

tal en un termini màxim de dos mesos. Aquest termini s'ha arribat a multiplicar per tres, quatre, cinc i sis vegades. Un cop han rebut la confirmació d'adjudicació de l'ajut tan sols manca donar ordre a l'entitat bancària i en un parell de mesos començaran a cobrar. Cobrar??? De moment qui cobra és la propietat de l'immoble!!! Hi ha qui després d'un any i mig encara no ha vist ni un euro del *senyor ministeri*.

Si es dona el cas que durant el període d'espera de rebre la carta, els joves han modificat alguna dada de la sol·licitud inicial (com bé pot ser un canvi de feina, de domicili o de forma de pagament), és llavors quan, a través d'una instància, ho han de comunicar a les oficines locals i tornar a iniciar el temps d'espera per rebre la nova acceptació.

En definitiva, més d'un any i mig després de l'entrada en funcionament de l'ajut, 44.000 joves catalans encara no han cobrat. Joves que en alguns casos s'han vist obligats a tornar a casa de la família. Joves a qui se'ls ha truncat el seu procés d'eman-

ciació. Joves a qui la senyora Chacón els posà la mel als llavis prometent-los 210 € al mes durant quatre anys per fer front a les despeses de lloguer d'un habitatge.

Per acabar-ho d'adobar, des de fa uns mesos han tingut el sant valor de posar al seu web un apartat d'incidències de la RBE, però sempre en el supòsit que sigui una errada o modificació del sol·licitant, enlloc hi ha un enllaç on resoldre la manca de comunicació que vostès, senyors i senyores ministeri, estan tenint, tant amb els seus sol·licitants, com amb els adjudicataris, com amb els tècnics de les oficines locals que els estan gestionant els seus ajuts. I és que, senyora Chacón, no es pot jugar amb 210 € al mes, no podem jugar a permutar vots per ajuts. No haurien pogut treure l'ajut uns mesos o bé unes setmanes més tard, quan ho haguessin tingut tot llest i preparat? Quan lògicament hagués estat tot més clar i no fer ballar el cap a milers de persones que o bé sol·liciten o bé tramiten la RBE? Ah, no, és clar, el 9 de març era massa a prop!

BON DIA

26/III/2009

TRIBUNA

De l'RBE o com Chacón es va inventar un ministeri

El dos de gener del 2008, entrava en vigor un nou ajut impulsat pel govern de Rodríguez Zapatero, la Renda Bàsica d'Emancipació (RBE). És un ajut que adjudica el ministeri de Vivència, l'objectiu del qual és promoure i facilitar l'emancipació dels joves a través d'un ajut econòmic. Les condicions ens agraden: disposar d'una font regular d'ingressos que no superi els 22.000 euros bruts anuals, un contracte d'arrendament, un mínim de 6 mesos de vida laboral o bé de durada prevista, i nacionalitat d'algun dels estats membres de la Unió Europea, o bé residència legal i permanent a Espanya. Fins aquí tot correcte, hi estem d'acord que diria aquell!

Després d'una bona campanya de difusió i de mesos sentint-ne parlar, sense cap mica d'informació, resulta que el dia 30 de desembre (diumenge), rebem a l'Oficina de la Borsa Jove d'Habitatge, un correu electrònic molt extens i més espès que el brou de Nadal que prenem uns dies abans, amb les indicacions a seguir per tal de tramitar els ajuts. Resultat? El dia 2 de gener una allau de gent preguntant per l'ajut i nosaltres sense poder oferir la resposta que voldríem, ja que no disposem de suficient informació. No volem fer errades en una cosa en què s'hi juguen tants diners i en depèn l'emancipació de tant jove. Fent un esforç tècnic impressionant, ens posem al dia i durant tot el mes de gener acceptem i registrem sol·licituds, tot i que ens és impossible tramitar-les: el departament de Medi Ambient i Habitatge no ens ha facilitat encara l'aplicatiu a través del qual es pot tramitar els ajuts. No va ser fins a finals de febrer que vam tenir-hi accés. Hi havia, per tant,

dos mesos de retard en la tramitació. Però aquí no acaba tot, resulta que a través d'aquest aplicatiu tan sols podem tramitar aquells ajuts que feien el pagament a través de transferència bancària, no els que ho feien per càrrec a compte, com és el cas de la majoria de contractes de lloguer, sobretot si estan gestionats a través de gestories.

Estem així durant 4 mesos, ja som a l'abril! Quatre mesos i de per mig unes eleccions, eleccions amb la pertinent campanya i on a tort i a dret es propugna la gran tasca que el ministeri de Vivència realitza en bé i pro de l'emancipació dels joves.

Des d'aquelles dates i durant tot el primer any de funcionament, cada dues o tres setmanes, hem anat rebent correus electrònics actualitzant informació, canvis en la documentació a aportar, modificació dels processos de gestió i provocant a les tècniques pertinents, neguit i inseguretats per no saber la data de caducitat de la informació donada, ja que constantment es tornava a modificar.

Pel que fa als sol·licitants, suposadament un cop registrada la sol·licitud tan sols han d'esperar resposta a través de correu postal en un termini màxim de dos mesos. Aquest termini s'ha arribat a multiplicar per tres, quatre, cinc i sis vegades. Un cop han rebut la confirmació d'adjudicació de l'ajut tan sols manca donar ordre a l'entitat bancària i en un parell de mesos començaran a cobrar. Cobrar??? De moment qui cobra és la propietat de l'immoble!!! Hi ha qui després d'un any i mig encara no ha vist ni un euro del *senyor ministeri*.

Si es dona el cas que durant el període d'espera de rebre la carta, els joves han modificat alguna dada de la sol·licitud inicial (com bé pot ser un canvi de feina, de domicili o de forma de pagament), és llavors quan, a través d'una instància, ho han de comunicar a les oficines locals i tornar a iniciar el temps d'espera per rebre la nova acceptació.

En definitiva, més d'un any i mig després de l'entrada en funcionament de l'ajut, 44.000 joves catalans encara no han cobrat. Joves que, en alguns casos, s'han vist obligats a tornar a casa de la família. Joves a qui se'ls ha acabat el seu procés d'emancipació. Joves a qui la senyora Chacón els posà la mel als llavis prometent-los 210 euros al mes durant quatre anys per fer front a les despeses de lloguer d'un habitatge.

Per acabar-ho d'adobar, des de fa uns mesos, han tingut el sant valor de posar al seu web un apartat d'incidències de l'RBE, però sempre en el supòsit que sigui una errada o modificació del sol·licitant. Enlloc hi ha un enllaç on resoldre la manca de comunicació que vostès, senyors i senyores Ministeri, estan tenint, tant amb els seus sol·licitants, adjudicataris o tècnics de les oficines locals que els estan gestionant els seus ajuts. I és que, senyora Chacón, no es pot jugar amb 210 euros al mes, no podem jugar a permutar vots per ajuts. No haguessin pogut treure l'ajut uns mesos, o bé unes setmanes més tard, quan ho tinguessin tot llest i preparat? Quan lògicament hagués estat tot més clar i no fer ballar el cap a milers de persones que o bé sol·liciten, o bé tramiten l'RBE? Ah, no, és clar, el 9 de març era massa a prop!

Chacón s'inventà un Ministerio

MIREIA PELLICER I MARTÍ

REGIDORA DE JOVENTUT A LA SEU D'URGELL
CONSELLERA COMARCAL DE JOVENTUT

El dos de gener de 2008 entrava en vigor un nou ajut impulsat pel govern de Rodríguez Zapatero, la Renda Bàsica d'Emancipació (RBE). És un ajut que adjudica el Ministerio de Vivienda, l'objectiu del qual és promoure i facilitar l'emancipació dels joves a través d'un ajut econòmic. Les condicions ens agraden: disposar d'una font regular d'ingressos que no superin els 22.000€ bruts anuals, un contracte d'arrendament, un mínim de 6 mesos de vida laboral o bé de durada prevista, l' nacionalitat d'algun dels estats membres de la Unió Europea, o bé residència legal i permanent a Espanya. Fins aquí tot correcte, hi estem d'acord, que diria aquell!

Després d'una bona campanya de difusió, i mesos sentint-ne parlar, però sense cap mica d'informació, resulta que el dia 30 de desembre (diumenge), rebem a l'Oficina de la Borsa Jove d'Habitatge, un correu electrònic molt extens i més espès que el brou de Nadal que prenem uns dies abans, amb les indicacions a seguir per tal de tramitar els ajuts. Resultat? El dia 2 de gener un allau de gent preguntant per l'ajut i nosaltres sense poder oferir la resposta que voldríem, no disposem de suficient informació. No volem fer errades en una cosa en què s'hi juguen tants diners i en depèn l'emancipació de tant jove. Fent un esforç tècnic impressionant ens posem al dia, i durant tot el mes de gener acceptem i registrem sol·licituds tot i que ens és impossible tramitar-les; el departament de Medi Ambient i Habitatge no ens ha facilitat encara l'aplicatiu a través del qual poder tramitar els ajuts. No fou fins a finals de febrer que vam tenir-hi accés; portàvem, per tant, dos mesos de retard en la tramitació.

Però aquí no acaba tot, resulta que a través d'aquest aplicatiu tan sols podíem tramitar aquells ajuts que felen el pagament a través de transferència bancària, no així els que ho felen per càrrec a compte com és el cas de la majoria de contractes de lloguer, sobretot si estan gestionats a través de gestories.

Estem així durant 4 mesos, ja som a l'abril! Quatre mesos i de per mig unes eleccions, eleccions amb la pertinent campanya i on a tort i a dret es propug-

Cobrar? De moment qui cobra és la propietat de l'immoble! Hi ha qui després d'un any i mig encara no ha vist ni un euro del "senyor Ministerio".

Si es dona el cas que durant el període d'espera de rebre la carta, els joves han modificat alguna dada de la sol·licitud inicial (com bé pot ser un canvi de feina, de domicili, o de forma de pagament) és llavors quan, a través d'una instància, ho han de comunicar a les oficines locals i tornar a iniciar el temps d'espera per rebre la nova acceptació.

En definitiva, més d'un any i mig després de l'entrada en funcionament de l'ajut, 44.000 joves catalans encara no han cobrat. Joves que en alguns casos s'han vist obligats a tornar a casa de la família. Joves a qui se'ls ha truncat el seu procés d'emancipació. Joves a qui la senyora Chacón els posà la mel als llavis promentent-los 210€ al mes durant quatre anys per fer front a les despeses de lloguer d'un habitatge.

Per acabar-ho d'adobar, des de fa uns mesos han tingut el sant valor de posar al seu web un apartat d'incidències de l'RBE, però sempre en el supòsit que sigui una errada o modificació del sol·licitant, enlloc hi ha un enllaç on resoldre la manca de comunicació que vostès, senyores i senyors Ministerio estan tenint, tant amb els seus sol·licitants, com amb els adjudicataris, com amb els tècnics de les oficines locals que els estan gestionant els seus ajuts. I és que, senyora Chacón, no es pot jugar amb 210€ al mes, no podem jugar a permutar vots per ajuts. No haguessin pogut treure l'ajut uns mesos o bé unes setmanes més tard, quan ho tinguessin tot llest i preparat? Quan logísticament hagués estat tot més clar i no fer ballar el cap a milers de persones que o bé sol·liciten, o bé tramiten l'RBE? Ah, no, és clar, el 9 de març era massa a prop!

Un any i mig després de l'entrada en funcionament de l'ajut, 44.000 joves catalans encara no han cobrat.

na la gran tasca que el Ministerio de Vivienda realitza en bé i pro de l'emancipació dels joves.

Des d'aquelles dates i durant tot el primer any de funcionament, cada dues o tres setmanes, hem anat rebent correus electrònics actualitzant informació, canvis en la documentació a aportar, modificació dels processos de gestió i provocant en les tècniques pertinents neguit i inseguretat per no saber la data de caducitat de la informació donada ja que constantment es tornava a modificar.

Pel que fa als sol·licitants, suposadament un cop registrada la sol·licitud tan sols han d'esperar resposta a través de correu postal en un termini màxim de dos mesos. Aquest termini s'han arribat a multiplicar per tres, quatre, cinc, i sis vegades. Un cop han rebut la confirmació d'adjudicació de l'ajut tan sols manca donar ordre a l'entitat bancària i en un parell de mesos començaran a cobrar.

SEGNE

26/IV/2009

**Inscripció a l'Escola
d'Idiomes de la Seu**

[LA SEU] La Seu d'Urgell obri-
rà divendres el període de
preinscripció a l'Escola Ofici-
al d'Idiomes (EOI). Els inte-
ressats s'hi podran inscriure a
través d'Internet fins al dia 3
de setembre, i la inscripció
presencial al centre de l'EOI
es farà els dies 2 i 3.

SE6NE

26/04/2009

✓ SUCCESOS

Cinc detinguts per robar a un repartidor de pizzas a la Seu

**Arrestats dos hores
després dels fets**

[LA SEU D'URGELL] Els Mossos d'Esquadra van detindre diumenge a la matinada cinc persones, quatre naturals de la Xina i un de Mongòlia, d'entre 23 i 46 anys i veïns de Tolosa, per robar presumptament 400 euros a un repartidor de pizzas a la Seu d'Urgell. Els fets van tindre lloc cap a la 01.00 hores quan van aprofitar per robar al repartidor mentre un altre el distreia en un bar del passeig Joan Brudieu. Els agents van començar a pentinar la zona i van detindre els presumptes autors al voltant de les 03.00 hores al carrer Sant Josep de Calassanç amb 13 flascons de perfums i tabac que presumptament havien robat a Andorra. Els cinc van ser detinguts per un delictes de furt.

D'altra banda, des de diumenge a la matinada fins dilluns a la tarda la policia autonòmica ha detingut tres persones implicades en un robatori amb força comès diumenge en un magatzem de la plaça de l'Estació de Cervera.

El PENJOLIC D'ANDORRA

26/07/2009

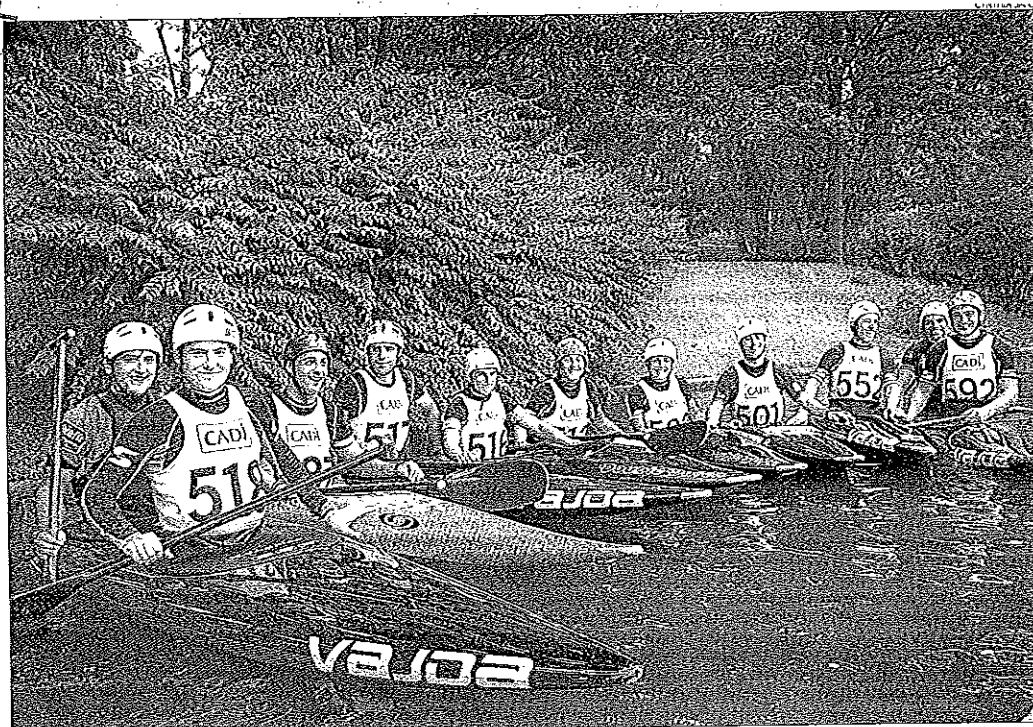
OPERACIONS POLICIALES

Cinc detinguts per furts comesos a la Seu i Andorra

|| I.C.
LA SEU D'URGELL

Els Mossos d'Esquadra, en col·laboració amb la Policia Municipal de la Seu d'Urgell, han detingut cinc persones d'origen xinès i mongol per un presumpte delictes de furt a diversos establiments de l'Alt Urgell i d'Andorra.

Segons va informar ahir la Policia catalana, la detenció es va produir arran d'una denúncia per robatori en un bar del passeig de Joan Brudieu. Els presumptes autors del furt van entrar a l'establiment i, mentre un d'ells distreia els treballadors del local, els altres es van emportar les bosses per al repartiment de pizzes a domicili, a dins de les quals hi havia uns 400 euros. La Policia va iniciar una recerca que es va completar a les tres del matí, quan van ser detingudes quatre persones. Se'ls van trobar ampolles de perfum, valorades en 674 euros, i paquets de tabac, presumptament robats a Andorra. ≡

A la imatge, l'equip espanyol al complet que participarà al Campionat del Món després de l'entrenament d'ahir al canal.

EL CAMPIONAT D'ESLÀLOM ES DISPUTARÀ AL PARC DEL SEGRE DEL 9 AL 13 DE SETEMBRE

Seixanta països al Mundial de la Seu

La inscripció es va tancar ahir amb més de 350 palistes participants, entre els quals hi ha 8 lleidatans

LA SEU D'URGELL | Al canal olímpic del Parc del Segre de la Seu d'Urgell ja està tot a punt per acollir el Campionat del Món d'eslàlom, que es disputarà del 9 al 13 de setembre. I que comptarà amb la participació de més de 350 palistes representants de 60 països, després que ahir es tanqués el termini d'inscripció.

Des de fa dies, diverses seleccions, com ara Espanya, el Canadà, Àustria i França, ja s'entrenen a les instal·lacions urgenques, que entre avui i di-

lluns que ve rebran els equips d'Àustràlia, Rússia, Gran Bretanya i Itàlia.

De fet, el Mundial comença avui de forma oficiosa amb el projecte solidari que permetrà a una trentena de piragüistes

AVUI, PRIMERES SESSIONS

Una trentena de palistes dels països amb menys tradició en l'eslàlom s'exercitaran al canal becats per la ICF

procedents de països on aquesta modalitat està en desenvolupament, com Nigèria, el Nepal, Tailàndia, Malàisia, Veneçuela o les Illes Cook, entre d'altres, poder-se entrenar al canal gràcies a l'ajuda econòmica de la Federació Internacional (ICF). Els entrenaments previs per a la resta d'equips nacionals no començaran fins al dimarts 1 de setembre.

Pel que fa a l'equip espanyol, estarà format per quinze palistes, set dels quals bascos i vuit, lleidatans. En concret, Guiller-

mo Díez-Canedo i Carles Juanmartí, que competiran en K-1 juntament amb el basc Joan Crespo; Jordi Domenjó, que ho farà en C-1 formant tripleta amb Ander Elosegui i Jon Ergüin; Marta Martínez, que participarà en K-1 en companyia de Jone Otaño i Maialen Chourraut, i les parelles formades per Dani Marzo i Jesús Pérez i Xavier Ganyet i Jordi Domenjó — que repeteix —, que competiran en C-2 juntament amb el duo basc integrat per Joan Larrañaga i Aitor Goikoetxea.

El Periòdic d'Andorra

26/07/2009

QUEIXES MUNICIPALS

El Pont de Bar vol una solució a l'aturada de la minicentral

● L'alcalde considera que el bloqueig suposa un greuge per al municipi

● El projecte es va quedar a mig fer l'any 2004 per l'impacte paisatgístic a l'entorn

IGNASI CERVERA*
LA SEU D'URGEL

L'Ajuntament del Pont de Bar vol que s'arribi a una solució per a les obres bloquejades del reg i la minicentral hidroelèctrica impulsada per la Comunitat de Regants del Rec del Solà. El projecte es troba aturat des del 2004 per raons mediambientals.

Més concretament, l'alcalde del Pont de Bar, Francesc Jordana, explica que de moment el projecte continua encallat. Així, Jordana espera, però, «que la paralització dels treballs s'acabi aviat», perquè estem en una zona de regadiu que s'ha convertit en terreny de secà i el resultat no és gaire bo». Pel bàttle, «s'hauria d'haver trobat un altre sistema per

de la Generalitat, que va considerar que els treballs estaven causant un greu impacte paisatgístic al territori i que malmetien les feixes de vinya centenàries de la zona. Al cap de cinc anys, però, el bloqueig de les obres a mig fer ha deixat encara més degradat el paisatge, tal com poden veure els conductors des de la carretera N-260.

MÉS DE SET MILIONS D'INVERSIÓ // Un cop es disposi dels permisos per continuar les obres, caldrà acabar l'edifici de la minicentral. En el moment en què es van suspendre la llicència dels treballs, els inversors privats, Salvador Serra SA i la Comunitat de Regants del Reg del Solà havien gastat més de set milions d'euros en la iniciativa.

Francesc Jordana va parlar d'aquesta qüestió abans d'ahir en declaracions per a RàdioSei tot aprofitant la presència del president de la Diputació de Lleida, Jaume Gilibert. En aquest sentit, Jordana va aprofitar per recordar que feia set anys

que el Pont de Bar no rebia la visita oficial de cap dirigent supramunicipal. Durant l'estada, Gilibert va visitar el Museu de la Vinya i el Vi i es va traslladar a Toloriu i a d'altres pobles agregats.

ALTRES PROBLEMÀTIQUES // Per un altre costat, un altre problema relacionat amb l'aigua que va plantejar l'Ajuntament del Pont de Bar al president provincial va ser el de les portades d'aigua als nuclis, juntament amb els accessos defectuosos i les dificultats per tal de poder afrontar serveis bàsics.

Igualment, el consistori baridà treballa actualment amb la Diputació perquè sigui una realitat la cessió d'ús del Castell de Bar amb l'objectiu de dinamitzar el patrimoni. A la vegada, el president de la Diputació també va visitar el municipi de Montellà i Martinet, on va supervisar les obres de la plaça de Montellà acompanyat de l'alcalde, Josep Cas-

*redaccio@andorra.elperiodico.com

BON DIA

26/VI/2009

PONT DE BAR

Gilabert en una moment de la visita a Pont de Bar.

L'Ajuntament negocia la gestió i ús del castell

REDACCIÓ
PONT DE BAR

El president de la Diputació de Lleida, Jaume Gilabert, ha confirmat que la Diputació i l'Ajuntament del Pont de Bar (Alt Urgell) estan parlant de la cessió d'ús i gestió del castell de Bar, per tal de dinamitzar aquest patrimoni que està dins del municipi del Pont i és propietat de la Diputació.

Així ho va explicar en el transcurs de la visita que va fer a la localitat, on també va destacar que com a Diputació volen continuar col·laborant en les petites obres que té qualsevol municipi per mantenir-ne el seu propi equilibri al territori i a la població.

En aquest sentit, el president

de la Diputació va recordar que ha col·laborat en l'arranjament del camí d'Aristot i la portada d'aigües a Bar, juntament amb l'Agència Catalana de l'Aigua i el departament de Governació de la Generalitat de Catalunya.

Francesc Jordana, alcalde del Pont de Bar, va rebre Gilabert i li va mostrar el museu del vi de la localitat i els altres pobles agregats al municipi. Durant la reunió de treball que va tenir lloc en el transcurs d'aquesta visita, Jordana va posar al corrent dels problemes municipals al representant de la Diputació. Entre altres temes van tractar la pujada d'aigües a Bar i Toloriu i el manteniment dels nombrosos quilòmetres de carretera amb què compta el municipi. ■

NEGIO 7

26/VI/2009

**El Pont de Bar
demana la gestió
del castell a la
Diputació per
dinamitzar-lo**

Gilabert, al museu del Pont de Bar

ACN | EL PONT DE BAR

■ L'Ajuntament del Pont de Bar i la Diputació de Lleida estan negociant la cessió d'ús i gestió del castell de Bar, un edifici que el consistori podria utilitzar per dinamitzar econòmicament el municipi. Així ho han anunciat les dues institucions després que el president de la Diputació, Jaume Gilabert, visités dilluns a la tarda aquest municipi de l'Alt Urgell. El castell de Bar és propietat de la Diputació i l'Ajuntament té la intenció d'obrir-lo per sumar-lo a l'oferta turística i cultural del poble. En paral·lel, Gilabert va aprofitar l'estada al Pont de Bar per visitar el Museu del Vi així com els nuclis agregats que formen el municipi.

El Sedis comença els entrenaments

|| I.C.

LA SEU D'URGELL

El Sedis Mause torna a la feina. El primer equip masculí de la Seu d'Urgell va reprendre els entrenaments aquest dilluns passat al vespre per preparar la segona temporada consecutiva a la Lliga EBA, després d'haver aconseguit l'any passat el repte de la permanència.

El Mause torna amb algunes novetats, de les quals la més destacada

és a la banqueta. José Miguel González torna al Sedis Basquet, després d'una temporada a la seva Galícia natal, en substitució de Carles de Bofarull. González ja havia estat vinculat prèviament al club. Pel que fa als jugadors, s'ha fixat Valentí Sala (que torna al Sedis després de tres temporades al River Andorra), Sergi Guàrdia (base d'1,90 m, provinent de CBUM de Manresa) i Albert Masllorens, pivot de 19 anys i

2,00 m d'altura, provinent del CB Salt. La plantilla ja completen els jugadors que han estat renovats: el base Roger Vilaró, els escoltes Fran Sansa i Marc Vila, els alers Ferran Vilaró i Albert Ros i l'aler-pivot Obie Nwadike.

Per completar la plantilla, falta la incorporació d'un segon pivot que el club espera concretar durant la setmana vinent, ja que hi ha gestions molt avançades en aquest sentit. ■

►► La plantilla del Sedis Mause.

CONSUM LES FRUITES I HORTALISSES HAN BAIXAT MÉS D'UN 25% A LA PROVÍNCIA

El cistell de la compra a Lleida és el sisè més car d'Espanya tot i abaratir-se un 3,3%

Elegir marques blanques sobre les considerades estàndard pot suposar un estalvi del 35%

El cistell de la compra s'ha abaratit a Lleida un 3,3% al segon trimestre, però, tot i així, la ciutat es manté en el grup de les més cares de les 56 que analitza periòdicament el ministeri de Comerç. En concret, Lleida és la sisena ciutat on resulta més costós fer la compra de productes frescos,

només superada per Pamplona, Bilbao, Girona, Las Palmas de Gran Canaria, Sant Sebastià i Barcelona, i al mateix nivell que Santander. Elegir un producte de marca o de distribuïdor a la ciutat pot suposar a la província un estalvi d'un 35%.

LLEIDA | Totes les ciutats espanyoles analitzades pel ministeri que dirigeix Miguel Sebastián han vist com el cistell de la compra s'abaratia al segon trimestre de l'any, tot i que en taxes molt diferents, que oscil·len entre el -7,5% de Logronyo i l'1% de Lugo. En el cas de Lleida, la reducció ha sigut d'un 3,3%. Malgrat aquesta baixada, la capital del Segrià pertany al grup de les més cares de l'Estat, en concret, és la sisena localitat de les analitzades on resulta més costós fer la compra.

L'informe s'efectua a través d'índexs i s'atorga el nivell 100 a la localitat més barata i s'incrementa segons la diferència de preus amb aquesta que adopta com a base. Així, la més barata en productes d'alimentació és Àvila, amb l'esmentat índex cent, mentre que Lleida té un nivell 110. És a dir, que és un 10 per cent més cara que la capital

LA CARN MÉS CARA

Lleida és la quarta ciutat espanyola de les 56 analitzades per Comerç on és més car comprar carn

avilesa.

L'informe fa una distinció entre el que s'anomena cistell estàndard (productes de marca) i econòmic (equivalent de marca del distribuïdor o blanca), i per exemple, els lleidatans es poden estalviar un 35 per cent dependent de quins productes elegixin.

L'informe manté algunes dades que semblen paradoxals. Malgrat que és bressol de la fructicultura espanyola, no és on més barata es compra la fruita i la verdura, lloc que ocupa Osca. A Lleida, es paguen aquests productes un 8% per sobre, i la ciutat més cara és Pamplona, amb un 31% per sobre dels mercats d'Osca. En aquest punt, els resultats del ministeri mostren que aquests productes s'han abaratit a Lleida un 25,4% el segon trimestre, la principal caiguda dels mercats analitzats.

En peix, Lleida està entre el grup de ciutats on més s'ha encarat en aquests tres mesos, amb un 6,4% i és la novena ciutat on cal fer més desemborsament per aquests aliments. Si en aquest punt es pot entendre al ser una ciutat interior, torna a cridar l'atenció que en una província ramadera, la capital del Segrià sigui la quarta ciutat més cara per comprar filets, només superada per Girona, Sant Sebastià i Pamplona. La carn és un 28% més cara que a Zamora, la ciutat més barata.

Observatori de preus alimentació i drogueria

TIPUS DE CISTELL

● **Cistell estàndard**
Cistell compost per productes de marca de fabricant de consum més freqüent.

● **Cistell econòmic**
Cistell amb productes iguals que els de l'estàndard, però de preu més baix, la signa de marca de fabricant o de marca de distribuïdor.

RESULTATS PER ENSENYES: TOTAL ALIMENTACIÓ

● **Cistell estàndard**

Els més barats

Mercadona	100
El Jamón	100
Alimera	101
Alcampo	102
Ahorramas	102

Els més cars

El Corte Inglés	121
Hipercor	118
Supermer	114
Eroski	108
Eroski Center	106

CIUTATS MÉS CARENTS I MÉS BARATES

● **Cistell estàndard***

Les més barates

Total alimentació	Àvila (100)
Aliments envasats	Vigo (100)
Carn	Zamora (100)
Peix	Huelva (100)
Fruita-hortalisses	Osca i Conca (100)
Drogueria	Las Palmas de GC (100)

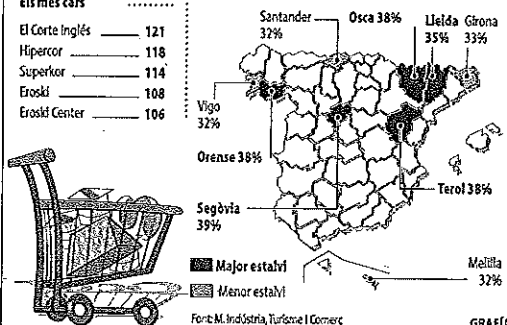
Les més cares

Total alimentació	Pamplona (100)
Aliments envasats	Zamora (110)
Carn	Girona (132)
Peix	Barcelona (122)
Fruita-hortalisses	Pamplona (131)
Drogueria	Lleó (115)

*Entre parèntesis, l'índex de preus comparant-lo amb la ciutat més barata (100)

ESTALVI AMB CISTELL ECONÒMIC

L'estalvi entre el cistell econòmic i l'estàndard se situa a totes les ciutats per sobre del 30%

Un moment de l'assemblea celebrada ahir a Corbins per UP.

TRAMITACIÓ COM A LLEI

Reclamen canvis en les ajudes per la pedra

[CORBINS] Entre 200 i 250 agricultors es van aplegar ahir a Corbins per analitzar les mesures adoptades per l'Administració després de la pedra del passat dia 1 i van reclamar als partits (hi havia representants de totes les formacions tret del PP) que no validin el real decret al setembre al Congrés, sinó que en forcin la tramitació com a llei. Unió de Pagesos, convocant de l'assemblea, va explicar que d'aquesta manera es podrien incloure esmenes al text, que considera insuficient i restrictiu, i reclama que

hi inclogui exempcions als afectats, com per exemple en el pagament de les quotes a la Seguretat Social.

A més, reclama a la conselleria d'Agricultura celeritat en el tractament individualitzat dels casos més greus, per exemple aquells en què la tempesta va arrancar arbres, per poder tramitar, si es considera adequat, ajudes d'Estat.

Els afectats donen de termini fins a finals de setembre perquè hi introdueixin les millores, en cas contrari, es mobilitzaran.

RECLAMACIÓ EUROPEA EFECTUADA DES DE LLEIDA

El sector de la fruita sol·licita a Brussel·les tres fons de suport

Dos per a gestió de crisi i un tercer per a exportació

Les principals organitzacions de productors de fruita europees, reunides ahir a Lleida, reclamen mesures d'acció a la Unió Europea per evitar pitjors efectes de l'actual crisi de preus de la fruita dolça, que defineixen de "catastròfica". Els pàgossos dubten de la legalitat de les pressions de les grans distribuïdores europees per vendre per sota del cost de producció la fruita de pinyol.

L'agrupació Arefhl —formada per productors europeus de fruita i en què una de les comissions està presidida per Catalunya Qualitat— vol que la

Unió Europea institucionalitzi l'observatori del mercat de la fruita dolça, com ja ha fet la Generalitat amb el de Catalunya, i que adequi nous fons cofinançats per la crisi. Per a la gestió de la crisi de preus, Arefhl demana que s'augmentin els diners dels programes

ALERTA DE CATALONIA

"Una diferència de 10 cèntims en el quilo de fruita suposa la diferència entre arrancar les plantacions o viure de la fruita"

operatius de les Organitzacions de Productors de Fruites, i que es passi del 0,5% actual fins a l'1%, sempre que les mesures que es prenguin siguin col·lectives.

També demana crear un altre fons de maniobra plurianual cofinançat entre els productors i la Comissió Europea per compensar la falta d'ingressos de la producció en casos de crisi (quan el preu de venda se situa per sota del cost de producció), i un altre que serveixi per a assegurances a l'exportació. Les peticions es faran arribar a la Comissió Europea.

LES DADES

115

MILIONS D'EUROS PÈRDUES

■ Les centrals calculen que els preus per sota de costos els faran perdre 115 milions d'euros en facturació.

65

CÈNTIMS D'EURO PER CISTELL

■ Els costos de producció d'un cistell d'un quilo de fruita de pinyol és de 65 cèntims.

100

MILIONS D'EUROS PER LA PEDRA

■ La pedra de l'1 d'agost va arruinar fruita valorada entre 100 i 120 milions d'euros.

Economia

22 Consum Lleida és una de les ciutats amb la cistella de la compra més cara

23 Vi Castell del Remei veremà aquest any 800.000 quilos de raïm

LABORAL INFORME DE L'AGÈNCIA TRIBUTÀRIA

Gairebé el 60% dels lleidatans són mileuristes mentre que 1.240 cobren més de 5.000 € al mes

El salari anual mitjà a la província se situa en els 16.696 euros, el més baix de Catalunya

El 59% dels assalariats de Lleida cobren sous, en el millor dels casos, de mileuristes. Al costat oposat, 1.240 declaren salaris de més de 5.000 euros al mes.

LLEIDA | Lleida, igual que el conjunt de l'Estat, es podria qualificar de terra de mileuristes, ja que la majoria de la població té salaris, en el millor dels casos, de mil euros mensuals. L'últim informe sobre els nivells salarials elaborat per l'Agència Tributària revela que el 58,79% dels assalariats de la província, és a dir, 121.396 persones, cobren sous que, com a màxim, dupliquen el salari mínim interprofessional (SMI). Tenint en compte que les dades són referides al 2007 i que llavors l'SMI ascendia a 507,50 euros, aquestes persones cobraven com a màxim 1.015 euros bruts al mes.

Diferents mileuristes

No obstant, dins d'aquest col·lectiu també hi ha un ampli ventall de sous. 33.513 lleidatans cobren una mitjana de 13.845 euros al mes i 28.074 lleidatans superen per molt poc els 10.000 euros anuals. 24.436 lleidatans tot just perceben un milió de pessetes i 35.373 no van arribar a aquesta xifra el 2007, sempre segons l'Agència Tributària.

S'ha de destacar que l'informe té comptabilitzats a Lleida 206.466 persones que tenen percepcions salarials i situa el sou mitjà anual a la província en 16.696 euros. Però com ja se

Imatge de l'última campanya de la declaració de la renda a Lleida.

SALARI MITJÀ

Hisenda té comptabilitzats 206.466 lleidatans amb percepcions salarials. A l'any, cobren 16.696 euros de mitjana

sap que l'estadística trau a la llum mitjanes entre situacions molt distants, l'anàlisi de l'informe posa de manifest que a les comarques lleidatanes també hi ha un "selecte" grup de persones que poden presumir de guanyar per sobre de deu vegades el salari mínim interprofessional.

En concret, les dades del fisc xifren en 1.238 les persones que declaren ingressos salarials per sobre dels 5.075,50 euros (844.000 pessetes). Aquest petit grup suposa tot just el 0,59 per cent del total dels lleidatans amb percepcions salarials. A la banda dels salaris més alts, 2.191 lleidatans més declaren sous que es troben a la forquilla dels 3.806 als 5.075 euros al mes.

L'informe es completa amb altres estrats salarials. En aquest sentit, 8.700 treballadors lleidatans cobren entre 2.537 i 3.806 euros, 5.337 contribuents perceben des de 2.283 fins a 2.537

euros; 7.295 ciutadans de les comarques lleidatanes cobren de 2.030 a 2.283 euros, i 9.032 perceben de 1.776 a 2.030 euros.

Salaris intermedis

A mesura que baixem en els escalafons salarials analitzats per l'Agència, s'incrementa el nombre de lleidatans per cada un dels nivells. Així, 11.437 lleidatans declaren ingressos des de 1.522 fins a 1.776 euros al mes i 16.323 més guanyen de 1.268 a 1.522. Finalment, a l'escalafó previ al dels mileuristes (salaris de 1.015 a 1.268 euros) hi ha 23.516 ciutadans.

LES CLAUS

Situació a Espanya

El 63 per cent dels treballadors d'Espanya, 18,3 milions de persones, perceben al mes uns ingressos bruts inferiors als 1.100 euros, segons un estudi realitzat per Getsha, que situa Extremadura, les illes Canàries i Galícia com les autonomies amb una proporció més elevada de mileuristes. L'informe, elaborat amb les dades de pagadors del treball i pensions, així com de l'última estadística de l'IRPF del 2007, revela que, en el cas d'empleats per compte al·lè, el percentatge de mileuristes frega el 62 per cent.

Catalunya

Un total de 3.015.733 de catalans perceben uns ingressos bruts mensuals inferiors a 1.100 euros, xifra que representa el 56,3 per cent dels treballadors, segons un estudi realitzat pels tècnics del ministeri d'Hisenda (Getsha). En el conjunt de l'Estat, 18,3 milions dels espanyols cobren menys de mil euros mensuals, xifra que representa el 63 per cent de la població. A Catalunya, hi ha 2,7 milions d'assalariats —el 55,2 per cent dels treballadors, per compte al·lè— que perceben un sou brut anual inferior a 13.400 euros, quan la retribució mitjana nacional se situa en 18.087 euros bruts a l'any.

Lleida

A Lleida, el 58,79 per cent dels treballadors són mileuristes i el salari mitjà anual és de 16.696 euros.